

MIQUEL PUEYO L'OFICI QUE MÉS M'AGRADA

Steve Jobs

NOSALTRES constituïm una porció infinitesimal de temps en la història del planeta. La vida d'homes i dones contemporanis és com un llampec en la foscor, un instant precedit per l'existència de trilions d'éssers que ens han preparat el camí i que han mort per nosaltres, perquè desenvolupem el nostre projecte vital i desapareguem amb la confiança de saber que de la nostra vida, fins i tot de la vida de l'infant desconegut, assassinat a Auschwitz, sempre en queda alguna cosa.

A la mort de Steve Jobs, l'home que amb la fundació d'Apple va marcar el desenvolupament de la tecnologia i la cultura de les darreres dècades, ha circulat profusament el text del discurs –emotiu, al·liconador i realista– que l'any 2005 va pronunciar en la cerimònia de graduació de la Universitat de Stanford i en el qual es va referir a tres fets cabdals de la seua vida: que va ser donat en adopció i mai no va acabar els estudis universitaris; que el van acomiadar d'Apple, a causa de les intrigues d'un executiu de Pepsi que ell mateix havia fitxat –hi va haver de tornar per salvar la companyia de la poma i dur-la a assolir els seus èxits més importants–, i que després de ser diagnosticat d'un càncer de pàncrees

es va adonar que la mort és el destí que tots compartim i que constitueix el principal agent de canvi de la vida. Els nostres universitaris haurien de llegir-se atentament el discurs de Jobs. Ell va tenir la sort de moure's en una societat més oberta i menys carregada de punyetes que la

Steve Jobs va tenir la sort de moure's en una societat més oberta i menys carregada de punyetes que la nostra, val a dir

nostra, val a dir.

Segurament, aquí li haurien fet la vida impossible pel fet de muntar ordinadors en un garatge o no tenir el títol d'enginyer. L'executiu de Pepsi s'hauria venut la companyia i s'hauria dedicat al negoci immobiliari i potser l'Steve hauria hagut de marxar a un altre país. És possible, però això no obstant, el missatge de Steve Jobs continua sent vàlid i no hem de descartar que pugui influenciar els joves o no tan joves que no se sentin identificats amb el model ètic, professional, econòmic i empresarial imperant.

JOAN RAMON ZABALLO LA TALAIA

Apple

LA MORT aquesta setmana del fundador d'Apple, Steve Jobs, ha obert tot un debat a escala mundial sobre l'impacte de tots els seus invents i la seva tecnologia en les nostres vides. Curiosament, jo sóc una persona que ha arribat al món Apple fa tan sols un parell de mesos, quan vaig decidir adquirir la seva iPad 2, aparell que haig de reconèixer que ara m'acompanya pràcticament a tot arreu.

Malgrat ser un nouvingut al món d'Apple, la veritat és que havia escoltat meravelles dels amics i companys de feina que feien servir els seus ordinadors, els seus mòbils iPhone o els seus reproductors iPod. És realment espectacular veure l'evolució tecnològica que s'ha produït des dels primers aparells creats al garatge del número 2.066 del Crist Drive a Palo Alto, Califòrnia, l'any 1976 juntament amb el seu amic d'adolescència Steve Wozniak, fins a arribar a les noves versions dels iPad o iPhone. Si aquest canvi era pràcticament impensable fa 35 anys, ara que podem palpar i gaudir dels resultats obtinguts, també podem intentar fer l'esforç i fan-

tasiejar de com serà tota aquesta tecnologia d'aquí als propers 35 anys.

De ben segur que se'n farà molt difícil acotar les possibilitats que poden tenir tots aquests aparells d'aquí a una trentena d'anys, veient com de ràpid evoluciona tota aquesta tecnologia. En tot cas, una cosa queda ben clara: si els analistes diuen que tota la tecnologia creada per Jobs aquests darrers anys ha canviat la nostra manera de comunicar-nos i d'entendre el món, està clar que els nostres sistemes de comunicació i d'adaptació al món que ens envoltin d'aquí uns 30 anys seran absolutament diferents als actuals.

No estem parlant d'un futur gaire llunyà, estem parlant de canvis molt substancials que ens trobarem a la propera cantonada. En aquest temps de crisi, però, ens haurem de preocupar perquè aquesta realitat no faci que la fractura tecnològica entre els diferents sectors socials i països sigui cada vegada més àmplia i més insalvable. No tenir-ho en compte pot ser conflictiu a molts nivells.

SEGRE

DIARI SEGRE SLU

Robert Serentill Utgés
president.

Juan Cal Sánchez
director executiu.

Santiago Costa Miranda
director de redacció.

Joan Miras Muntadas, Anna Gómez i
Marsol i Glòria Farré Lorente
subdirectors.

José Carlos Miranda Ester
i Joan Martí Alegret redactors en cap.

Seccions:

Leonard Delshams Valdés (fotografia), Anna Barcala Sirvent (disseny), José Carlos Monge Clemente (esports), Jordi Gabernet Castelló (comarques), Josep Grau Santesmasses (societat), Eva Martínez Muruaga (economia) i Albert Samper Ros (edició en català). Secretària de redacció: Maria Terré i Guillaumet.

EDITORIAL

www.segre.com @redaccio@segre.com

La ciència, una aposta segura

La dotzena edició del concurs Ciència en Acció, que es va inaugurar divendres al Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari de Gardeny, té com a objectiu atansar la ciència al gran públic i fomentar vocacions. El dia de l'obertura es van veure molts joves a l'edifici H que acull la mostra, però la gran majoria venien amb els seus professors i, per tant, obligats d'alguna manera per la seua activitat acadèmica. Però ahir, Gardeny es va omplir de nens, adolescents i famílies senceres interessades a veure experiments de fluids, d'efectes elèctrics misteriosos o de principis bàsics de les màquines o de la llum. Dissabte no és lectiu, i la immensa majoria d'aquests estudiants acostumen a dedicar-lo a l'esport, a les compres, als amics o a descansar. Per tant, veure l'esplanada del turó plena de jovent i adonar-se que no és dissabte a la nit, quan és habitual veure'ls en massa dirigir-se just al costat a divertir-se, va ser una experiència edificant en què Lleida ha de perseverar. Hem viscut temps de diners fàcils sense esforç i la crisi ens torna al lloc que mai hauríem d'haver abandonat. Treball, tenacitat, paciència... Una aposta per la investigació, la innovació i la ciència és, sens dubte, el millor camí de futur.

Invertir en salut mental

Solsona va acollir ahir el Dia Mundial de la Salut Mental en un marc de crisi econòmica que s'endinsa en els desequilibris socials i econòmics, cosa que representa un caldo de cultiu per a aquestes malalties. En una radiografia d'aquestes malalties que publica avui SEGRE, es constata que en els últims anys s'han multiplicat les visites a especialistes per trastorns mentals. Només l'any passat s'hi van incorporar més de 5.000 pacients. Tradicionalment, la sanitat pública ha destinat pocs recursos a aquest sector, cosa que l'ha convertit en l'autèntica ventafocs de les inversions. La recessió i les retallades són, doncs, un perill gegantí per als projectes de millora que ja estaven aprovats a Lleida i seria molt greu que quedessin estancats. No oblidem que una de cada quatre persones té o tindrà una malaltia mental al llarg de la seua vida.

Alfredo Lamana Ramírez director comercial.

Antonio Herrera Dorado gerent d'impressió.

Josep Pon i Botarda cap de publicitat.

Eva Miranda i Cos cap d'administració.

Rosa Reig Crusells cap de relacions externes.

Carles Duran Codina cap de producció.

Joan Clivillé Figueras cap de manteniment.

José Antonio Negro Morcillo cap de sistema.

Ferran Perdrix Sapiña cap de R+D.

Redacció, administració i publicitat: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida. Tel. 973 248 000. Tel. Club del Subscriptor 973 248 008. Fax redacció: 973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688. Ap. de correus: 543.

Planta d'impressió: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoletge. Tel. 973 196 600. Fax: 973 197 001.

Delegacions: BALAGUER. Doctor Fleming, 13 altell 5. Tel. 973 451 279. LA SEU D'URGELL. Avinguda Pau Claris, 8 entresòl. Tel. 973 360 202. TÀRRAGA. Xavier Santesmasses (delegat). Governador Padules, 2. Tel. 973 310 414. MOLLERUSSA. Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

Dipòsit legal: L-1057-1997.

PASSARÀ AVUI

comerç

Fira del Torró, la mostra més dolça a Agramunt

■ De totes les fires, certàmens i mostres diverses que se celebren a Lleida, sens dubte, la del torró d'Agramunt és la més dolça. Una tradició centenària que té en les festes nadalenques el seu màxim exponent, però que els mestres del torró i el xocolater d'aquest municipi de l'Urgell pretenen que tingui vendes assegurades durant tot l'any. Avui és el dia gran de la fira.

LES PERLES DEL DIA

«L'electroxoc ha anat evolucionant amb els anys i ara està donant bons resultats»

JOSEP PIFARRÉ

DIRECTOR DE PSIQUIATRIA DEL SANTA MARIA

«Ressuscitar la cadena perpètua demostra que el PP no és un partit conservador, sinó retrògrad»

FRANCISCO CAAMAÑO
MINISTRE DE JUSTÍCIA

«Els nostres pagesos no cullen la fruita pels baixos preus i en altres llocs es passen el dia al bar i cobren el PER»

JOSEP ANTONI DURAN LLEIDA
CANDIDAT DE CIU AL CONGRÉS I LÍDER D'UNIÓ